

Най-лесенъ начинъ за прѣдаване гласове-ты иде тоя:

Ученици-ти сѣдятъ на чинове-ты, а учитель-тъ казва: „слушайте, дѣца, какъвъ гласъ щѣ издамъ“ — и изричя ясно и проточено гласъ *а*. „Петко! кажи и ты съще-то, кажи го и ты, Величко, и т. н.

Учитель-тъ иска да му изричятъ ученици-ти гласа ягко и ясно.

Учишель. Сега щѣ изрѣкѣ другъ гласъ — *о*. Повтори го и ты, и ты, и ты, и ты, и т. н. Ето сега вече знаемъ два гласа: *а* и *о*. Колко гласа знаемъ, Богдане? Кой е пръвый, кой е вторый? Кажѣте, првень пръвый, послѣ — вторый, првень — вторый, послѣ пръвый. Казвайте нарядъ по единъ гласъ: единъ *а*, другъ *о*! Третий пакъ *а*! и т. н. Сега нека изрѣче пръвый чинъ вторый гласъ! третий чинъ — пръвый гласъ и т. н.

Това малко упражнение е много по-важно, отъ колкото ни ся види отъ пръвъ пакъ. Тоя начинъ съ разнообразие-то и съ ненадѣйно-то промѣняване упражнява внимание-то на всички-ты дѣца, учение-то отыва живо, и дѣца-та ся не уморявать. Всяко дѣте чяка да го попытать, и ся намиса въ общѣ-тѣ работѣ.

Слѣдъ првы-ты два бѣлѣга, учитель-тъ по същый начинъ показва и третий гласъ — *и*.

Като земать да отговаряють дѣца-та право, брѣзо и ясно, тогава учитель-тъ подкачя новы упражнения.

Учишель. Каквы гласове знаете, дѣца? Кой е пръвый? Кой е третий? Ето сега щѣ изрѣкѣ цѣлѣ думѣ — волъ! кой гласъ ся чюе тукъ: *а*, или *и*? Во-о-о-лъ!

По-даровити-ти ученици щѣтъ улучять отед-